

Harry Ljungqvist

LL, väitöskirjatutkija
Anestesiologia ja tehohoito, Helsingin yliopisto
HUS, Leikkaus- ja tehohoitokeskus
harry.ljungqvist@helsinki.fi

Tutkimus yhdisti aikaisemman ammatin ja lääkärin työn

Millaisia aiheita olet tutkinut ja kenen kanssa?

Tutkin ensihoidossa tehtävää intubatiota eri näkökulmista, kuten esihap-
peutusta, intubaation onnistumisen ja epäonnistumisen syitä, hengitysteiden turvaamista kirurgisesti sekä vakioitujen toimintaohjeiden vaikutusta. Väitöskirjani on loppusuoralla ja odotan parhaillaan väitöslupaa. Päädyin tähän tutkimusaiheeseen, koska halusin yhdistää entisen ammatini ensihoitajana ja nykyisen lääkärin työn. Tähän tutkimus oli oiva tapa. Alun perin suunnittelin vain syventävän opinnäytetyön tekemistä, kun otin yhteyttä dosentti Jouni Nurmeen lääkärihelikopterista, mutta tutkimus laajeni väitöskirjaprojektiksi, kun kaksi innostunutta ihmistä kohtasivat.

Alla muutama nosto väitöskirjani tutkimuksista:

1. Olemme selvittäneet miksi tietyt intubaatiot epäonnistuvat, vaikka käytetään moderneja menetelmiä, kuten videolaryngoskooppia ja bougieta. Yleisimmät epäonnistumisen syyt olivat ruoka, oksennus tai veri hengitysteissä. Tulokset korostavat tehokkaan imun merkitystä.
2. Olemme kuvanneet lääkärihelikopterin suorittamat kirurgiset hengitysteiden turvaamiset Suomessa; miten paljon toimenpiteitä on tehty, miksi niihin on päädytty ja miten potilaille käy. Totesimme, että hengitysteitä avattiin harvoin kirurgisesti ja että tekninen suoriutuminen oli korkealla tasolla. Tutkimus korosti harjoittelun tarvetta osaamisen ylläpitämiseksi.
3. Olemme kuvailleet kajoamattoman ventilaation (NIV) käytön esihap-

peutusmenetelmänä ensihoidossa. Pienessä valikoidussa aineistossa käytäntö vaikutti toimivalta ja turvalliselta.

4. Selvitimme, ettei yleisesti käytetty laatumittari ”ensimmäisen intubaatioyrityksen onnistuminen” ole yhteydessä kuolleisuuteen. Julkaisumme valittiin esiteltäväksi alan tunnetussa podcastissa The Resus Roomin ”Papers of the month”, mikä oli itselleni melkoinen ”bucket list” -tapahtuma.
5. Selvitimme laajan vakioitujen intubaatioprotokollan vaikutusta potilaiden kuolleisuuteen. Havaitimme viitteitä alhaisemmasta kuolleisuudesta vuorokauden kuluessa. Lisäksi protokolla paransi onnistumista ensimmäisellä yrityksellä.

Kaikissa tutkimuksissamme on ollut mukana huikeita kanssakirjoittajia lääkärihelikoptereista ympäri Suomea. Erityisesti haluan kiittää tutkimustani ohjaavaa dosentti Nurmea. Hänen innostuksensa alaa ja tutkimusaihetta kohtaan on kovin tarttuvaa.

Missä tehtävässä toimit tällä hetkellä?

Olen töissä anestesia- ja tehohoidon erikoistumispaikalla. Olen toissaan anestesia- ja tehohoidon erikoistumispaikalla.

Miten onnistut jakamaan aikasi tutkimuksen ja kliinisen työn kesken?

Käytettävissä oleva aika on vaihdellut riippuen muusta työstä ja elämän kuormituksesta. Tavanomaisesti teen tutkimusta iltaisin ja viikonloppuisin, mutta olen myös pitänyt tutkimus-

vapaita sekä tehnyt osa-aikaista työtä mahdollistaen enemmän tutkimusai-
kaa. Olen ollut onnekas siinä, että tutkimuksen aihe on sekä lähellä kliinistä työtäni että oman kiinnostukseni aihe. Tutkimus on tuntunut usein luontevalta osalta työtäni.

Mitä haluaisit kertoa tutkimuksen aloittamista suunnittelevalle?

Annan tutkimustyötä harkitsevalle tässä nyt hieman ristiriitaisia ohjeita. Koen että tutkimuksen teko on saanut huonoa mainetta ja ihmiset välttävät tutkimuksen tekemistä turhaan ennakkoluulojen vuoksi. Toisaalta tiedän tapauksia, joissa nuoria tutkijoita on jätetty epäselvän datan kanssa ilman ohjausta ja tukea koodaamaan R:ää, mikä on kyllä harvinaisen epäantoisaa. Suosittelemme aloittamaan tutkimuksen varhain ja heittäytymään innokkaasti mukaan, koska nuorempana on usein hieman enemmän aikaa tutkimukseen. Toisaalta puollan odottamista, kunnes löytää omat kiinnostuksen kohteensa, koska kun tutkimus liittyy kliiniseen työhön ja siihen löytyy intoa, niin sen tekeminen helpottuu merkittävästi. Haastavaa, mutta haluan korostaa, että tutkimus on tuonut minulle uusia oppeja, merkityksellisyyttä, kokemuksia ja uusia ystäviä. Toivon, että myös sinä löydät tutkimusuraltasi samanlaista merkityksellisyyttä ja iloa kuin olen itse kokenut.

Kenelle ja mihin sairaalaan lähetät tutkijaviestikapulan seuraavaksi?

Lähetän viestikapulan eteenpäin erikoislääkäri Hanna Sariolalle Taysiin. ■